

Motsvarighet med den Största människan (fortsättning): Motsvarighet med de inre organen

245 AC#5171 I det andra livet är det möjligt att avgöra vilka områden olika änglasamhällen hör till genom deras placering i förhållande till människokroppen och genom deras verksamhet och inflöde - eftersom de verkar och inflödar i det organ och den lem där de bor. Deras inflöde och verksamhet kan dock endast uppfattas av invånare i den andra världen, och inte av människor på jorden, utom av dem vars inre djup har öppnat sig för den världen. Inte ens då är det möjligt om inte Herren gör det möjligt för dem att reflektera över inkommande förnimmelser och uppfatta något från dem.

246 AC #5172 Det förekommer vissa uppräta andar vars tänkande inte är särskilt meditativt och som därför snabbt säger vad de kommer att tänka på, ofta utan att först tänka efter. De har en inre varseblivning, men andra andar har fler funderingar och tänkande kring vad de uppfattar, vilket gör deras uppfattningar mer visuella än vad som är fallet med dessa andar. När dessa andar utvecklas under livets gång verkar de spontant förstå den inneboende godheten i saker och ting, och inte så mycket den sanning som är inblandad.

Jag fick höra att dessa andar hör till området för thymuskörteln (brässen). Thymus är en körtel som har sin huvudsakliga användning hos barn, hos vilka den är mjuk. Dessa andar har också något mjukt och barnsligt kvar i sig, in i vilken förnimmelsen av godhet flödar, och sanningen lyser från förnimmelsen på ett övergripande sätt. Sådana andar kan omges av stor förvirring utan att känna sig förvirrade, vilket också är fallet med thymuskörteln.

247 AC #5173 I det andra livet finns det åtskilliga sätt att besväras av och även invigas i krets rörelser. Dessa besvärligheter förebildas av reningen som sker i kroppen med hjälp av blodet, serumet eller lymfan och tarmlymfan - vilket i sig åstadkoms genom olika slags bearbetningar. Invigningen i krets rörelserna motsvarar av det efterföljande införandet av dessa vätskor i sina rätta funktioner. Ofta förs andar, som har utstått dessa besvär i nästa liv, därefter till ett lugnt, behagligt tillstånd och därmed in i de samhällen som de ska introduceras till och anslutas till.

[2] Det faktum att reningen av blod, serum och tarmlymfa och av matpartiklar i magen motsvarar dessa processer i den andliga världen måste verka konstigt för människor som tror att jordiska ting bara innehåller det som är jordiskt. Detta gäller särskilt för människor som tror på denna tanke och förnekar att något andligt existerar eller kan existera inom det naturliga och där vara en aktiv, styrande kraft. I verkligheten har

varenda beståndsdel i naturen och dess tre riken något från den andliga världen inom sig som driver den. Om så inte vore fallet skulle absolut ingenting i den fysiska världen kunna ge upphov till en orsak eller verkan. Ingenting skulle alltså kunna frambringas. Det element från den andliga världen som finns i jordiska ting kallas för en inneboende kraft från skapelsens början, men det är en impuls, och när impulsen upphör, upphör aktiviteten eller rörelsen. Det är därför hela den synliga världen är en skådeplats som förebildar den andliga världen.

[3] Situationen liknar musklernas rörelse, som resulterar i handling. Om den mänskliga tankens och viljans energi inte ligger bakom rörelsen, stannar den omedelbart upp. Enligt lagar som den lärda världen känner till stannar rörelsen när dess drivkraft stannar och drivkraften har fullständig kontroll över vilken riktning rörelsen tar. Lagarna visar också att det inte finns något verkligt i en rörelse förutom drivkraften. Denna kraft eller energi inom aktiviteten eller rörelsen är helt klart det andliga elementet inom det fysiska, eftersom att tänka och vilja är andligt, men att agera och röra sig är fysiskt. Inte ens människor som begränsar sina tankar till den fysiska världen kan förneka detta, även om de inte förstår det. Det som finns i viljan och därmed i tanken och som ger upphov till något har inte samma form som den handling det ger upphov till, eftersom handlingen bara representerar vad sinnet vill och tänker.

248 AC #5174 Det är ett känt faktum att näringsämnen eller födan i magsäcken bearbetas på många olika sätt för att deras inre näringsämnen ska utlösas och övergå i nytta, dvs omvandlas till tarmlymfa (mjölksaft) och sedan till blod. Detta är känt, liksom det faktum att maten sedan också hamnar i tarmarna. Sådana bearbetningar förebildas av andarnas första plågor (anfäktelser), som alla har sitt ursprung i hur deras liv i världen såg ut. Plågorna är till för att skilja ut det onda och samla det goda så att det kan komma till användning. Inte långt efter bortgången eller frigörelsen från kroppen kan man därför säga att själarna eller andarna först kommer in i "magens" område, där de bearbetas och renas. De hos vilka det onda dominerar, och som förgäves har genomgått sådana bearbetningar, går vidare genom magen till tarmarna ända till den sista delen, tjocktarmen och ändtarmen, där de stöts ut till avträdet, det vill säga helvetet.

De däremot hos vilka godheten dominerade förvandlas— efter att ha genomgått vissa bearbetningar och reningar — till tarmlymfa och blir en del av blodet. Vissa tar en längre väg, andra en kortare. Vissa bearbetas hårt, andra mildt och vissa knappt alls. De som undgår nästan all bearbetningar motsvarar vätskorna i maten, som omedelbart absorberas av ådrorna och cirkulerar till hjärnan och andra delar av kroppen.

249 AC #5175 När vi dör och går in i det andra livet förhåller sig vårt liv såsom födan, som mjukt tas in av läpparna och sedan styrs genom munnen, käkarna, och matstrupen till magsäcken. Detta sker i överensstämmelse med sinnets karaktär som vi förvärvat under det kroppsliga livet genom det som vi faktiskt har gjort. De flesta av oss behandlas till en början försiktigt och hålls i sällskap med änglar och goda andar. Detta illustreras av hur maten först hanteras försiktigt av läpparna och sedan smakas av tungan för att upptäcka dess natur. Mat som är mjuk och innehåller socker, olja eller flyktiga ämnen tas omedelbart emot av blodådrorna och går in i blodomloppet. Mat som däremot är hård och innehåller något bittert, illaluktande eller näringsfattigt utsätts för en hårdare bearbetning och skickas ner genom matstrupen till magsäcken, där den tuktas och bearbetas med olika knådningar. Den mat som är segare, smutsigare och mer näringsfattig transporteras vidare till tarmarna och slutligen till ändtarmen (där det första helvetet finns) där den slutligen elimineras och blir till ekskrementer. Det förhåller sig på ett liknande sätt med människans liv efter döden. Till en början hålls vi kvar i det mer ytliga, och de som på ytan har levt ett samhällsanpassat och moraliskt liv är tillsammans med änglar och uppräta andar. Men senare frånta vi de yttre egenskaperna, och då blir det uppenbart hur vi i det inre har varit när det gäller våra tankar, våra känslor och i slutändan vilka våra ändamål har varit. Det är i enlighet med dessa som det bestäms hur våra liv kommer att bli.

250 AC #5176 Så länge andarna befinner sig i detta tillstånd, där de liknar näringsämnen eller mat i magen, är de inte en del av den Största människan utan är i färd med att föras in där. När de däremot kommer in i blodomloppet på ett förebildande sätt, då är de i den Största människan.

251 AC #5177 Människor som har oroat sig mycket för framtiden, särskilt om de har blivit snåla och giriga på grund av detta, dyker upp i magsäckens område. Jag såg många där.

Den aura som deras liv utstrålar kan jämföras med en frånstötande stank som stiger upp från magsäcken, och även med en tung känsla i huvudet på grund av matsmältningsbesvär. Människor som var sådana dröjer sig kvar länge i detta område, eftersom oro för framtiden – förstärkt av deras handlingar – allvarligt trubbar av och hämmar inflödet av andligt liv. De tillskriver nämligen sig själva det som faktiskt är ett verk av den gudomliga försynen, och människor som gör detta blockerar inflödet och håller ett liv i godhet och sanning på armlängds avstånd.

252 AC #5178 Eftersom oro över framtiden är det som skapar ångest hos människor, och eftersom andar som orsakar ångest dyker upp i magområdet, påverkar ångest magen mer än något annat organ.

Faktum är att jag fick känna hur dessa bekymmer växte och avtog i takt med att sådana andar var närvarande eller drog sig tillbaka. Vissa orosmoment verkade djupare, andra ytligare, vissa högre och andra lägre, beroende på skillnader i orosmomentens källa, utveckling och fokus.

Av samma anledning spänns området runt magen när dessa ångestkänslor invaderar vårt sinne, och vi känner ibland smärta där. Ångesten verkar till och med välla upp ur magen. Det är också därför området runt magen slappnar av och utvidgas och vi börjar känna ett välbefinnande när vi slutar oroa oss för framtiden, eller när allt går bra för oss, så att vi inte längre behöver oroa oss för någon olycka.

253 AC #5179 En gång kände jag en viss oro i nedre delen av magen, vilket visade mig att dessa andar var närvarande. Jag talade med dem och sa: "Det vore bättre om du försvann, för auran runt dig skapar ångest, och den harmoniserar inte med auran hos andarna runt mig."

Sedan talade jag med dem om auror i dessa termer: Människor på jorden har väldigt många andliga auror omkring sig, men de vet inte om det och vill inte veta av det, eftersom de förnekar allt som kallas andligt. En del av dem förnekar allt som de inte kan se och ta på. Men människor har omkring sig faktiskt ett antal auror från den andliga världen som speglar deras liv och förbinder dem med andar med liknande känslor (böjelser). Dessa auror har många effekter, men människan, som tillskriver allt till naturen, antingen förnekar dem eller tillskriver dem till naturens mer dolda krafter. Ta till exempel det som människor tillskriver turen. Vissa har blivit helt övertygade av erfarenhet att det finns en dold faktor som kallas tur, även om de inte vet var den kommer ifrån. Men sådana händelser är resultatet av en andlig aura. Att den utgör den yttersta nivån av försynen, kommer jag i kraft av Herrens gudomliga barmhärtighet att från min egen erfarenhet berätta om någon annanstans.

254 AC #5180 Det förekommer demoner¹ och andar som applicerar ett slags sug eller drag på ens huvud, så att platsen för draget eller suget inger stor smärta. Jag upplevde en mycket tydlig känsla av sug, som om ett membran höll på att sugas ut medan mina sinnen var helt vakna. Jag vet inte om andra kan uthärda smärtan, men eftersom jag blev van vid det lärde jag mig att uthärda det ofta utan att lida. Sugningen började på hjässan och spred sig därifrån mot området vid mitt vänstra öra och mot området vid mitt vänstra öga. Suget som sträckte sig mot mitt öga kom från andar, och det som

¹ Latin: genier med betoning på första stavelsen, génier. Swedenborg nämner ganska ofta den sortens andar. De är bland de mest lömska och farliga för människans ande. Därför skyddas vi mot dem. Se t ex Arcana Coelestia #761 och # 1667:3 med hänvisning till Matt 24:28.

sträckte sig mot mitt öra kom från demoner (genier). Båda grupperna består av personer som hör till området för mjölksaftbehållaren och deras gångar (cisternae et ductuum chyli), dit även mjölksaften dras från alla håll, eftersom den också samtidigt drivs på.

Det fanns också andra som agerade inuti mitt huvud, på nästan samma sätt men utan så mycket sugkraft. Jag fick höra att de är de som motsvaras av den fina mjölksaften, som leds till hjärnan, där den blandas med ny livsande, som sedan sänds ner mot hjärtat.

De som agerade på utsidan visade sig först för mig i den främre delen [av mitt huvud], något till vänster. Senare syntes de högre upp där, så att jag kunde iaktta att deras område steg upp från planet av näsans skiljevägg upp mot planet av vänstra örat.

[2] De [andar] som utgör denna region är av två slag. Vissa är ganska blygsamma, och andra är oförskämda. De blygsamma är de som ville veta vad människor tänkte för att kunna attrahera och fästa dem vid sig själva, ty den som känner till någon annans tankar känner också till deras hemligheter och deras inre, och detta åstadkommer förbindelse. Ända målet är samvaro och vänskap. De vill bara lära känna goda ting, och det är vad de undersöker. Allt annat som de hittar tolkar det med välvilja.

De oförskämda däremot drivs av begär och anstränger sig för att fiska upp andras tankar i syfte att antingen uppnå materiella fördelar för sig själva eller skada sina offer. Eftersom detta är deras begär och ambition håller de kvar offrets tankar på det ämne de vill veta mer om och vägrar att backa. De tar till och med personens parti på ett sympatiskt sätt och lockar på så sätt fram även personens hemliga tankar. De gör samma sak bland samhällena i den andra världen och där med ännu större skicklighet. Inte heller där låter de sina offer sväva iväg från ämnet, utan underblåser elden och får på så sätt ut det de söker. Som ett resultat håller de sina offer i band och utövar makt över dem, eftersom de känner till deras ondska. Men dessa andar är bland andra kringströvande andar och straffas ofta.

255 AC #5181 I viss mån kan man utifrån deras krets rörelser avgöra vilken region andar och änglar hör till i den Största människan och (genom motsvarighet) i kroppen. Krets rörelserna hos dem som hör till lymfsystemets region är tunna och snabba som en mjukt strömmande vätska, så att knappt någon krets rörelse kan märkas.

De andar som hör till lymfsystemet går senare till platser som de sade liknar tarmkäxet. Jag fick höra att det finns ett slags labrynter där, och att andarna senare förs till olika andra platser i den Största människan för att utföra en nytta, precis som mjölksaften gör i kroppen.

256 AC #5182 Det förekommer krets rörelser som nyanlända andar måste invigas i så att de kan interagera med andra och både tala och tänka i samklang med dem. I det andra livet måste allt vara harmoniskt och enhälligt för att allt skall kunna bli ett. På samma sätt som allt stort och smått i människan skiljer sig åt men ändå bildar en enda helhet, genom enhällighet, så är det också i den största människan. För detta ändamål måste en den enes tankar och ord harmonisera med den andres.

Det finns en grundregel om att tanken och talet måste samstämma sinsemellan hos var och en i samfundet. Annars uppfattas disharmonin som ett störande gnissel som träffar de andras sinnen. All disharmoni leder till söndring och är något orenhet som bör förkastas. Denna orenhet till följd av disharmonin motsvarar orenheter av och i blodet, som måste avlägsnas från det. Avlägsnandet sker genom anfäktelser, som egentligen är frestelser av olika slag, och därefter genom införandet i krets rörelser. Den första invigningen i dessa krets rörelser är att göra det möjligt för andarna att anpassa sig till varandra. Den andra är för att talet och tanken ska överensstämma. Den tredje är att förena andarna med varandra i tanke och känsla. Den fjärde är för att de ska vara överens i sanning och godhet.

257 AC #5183 Jag fick tillfälle att under en timmes tid uppfatta krets rörelserna hos dem som hör till leverregionen. Deras cirklar var mjuka och på olika sätt kringflytande i enlighet med detta organs verksamhet. De gav mig stort nöje. Deras verkan varierar men är till formen i allmänhet rundad.

Det breda spektrum av deras aktiviteter återspeglas i leverns funktioner, som också är mångskiftande. Levern samlar in blod, separerar det, håller ut den bättre sorten i venerna, skickar den mellersta sorten till levergången och lämnar den sämre sorten till gallblåsan. Så är det hos vuxna, men hos fostret tar levern emot blod från moderns livmoder och renar det. Den släpper ut den renare delen i venerna för att kunna flyta in i hjärtat på en kortare väg. Den håller då vakt framför hjärtat.

258 AC #5184 Andar som hör till bukspottkörteln har ett skarpare, nästan sågliknande tillvägagångssätt, som till och med ger ifrån sig ett raspande ljud som vid sågning. Det raspande ljudet når faktiskt andarnas öron på ett hörbart sätt, men inte öronen på människor på jorden, såvida de inte är i anden på samma gång som de är i kroppen. Andarnas område ligger mellan mjältens och leverns områden och längre åt vänster. Andar i mjältens region befinner sig nästan rakt ovanför huvudet, men deras verkan är riktad ner i mjälten.

259 AC #5185 Det förekommer andar som hänför sig till bukspottkörteln, leverns och gallblåsans gångar och följaktligen med de olika typer av vätskor som de innehåller och

som tarmarna utsöndrar. Dessa andar är olika varandra men arbetar i harmoni, beroende på tillståndet hos de [andar] som står i fokus för deras ansträngningar.

Framför allt hjälper de till med disciplin och bestraffning, som de gärna vill styra. De värsta av dem är så obevekliga att de aldrig frivilligt skulle sluta med detta om de inte avskräcktes av rädsla och hot. De är själva rädda för att bli straffade, vilket inspirerar dem att lova vad som helst. Det är de som envist höll fast vid sina åsikter under det kroppsliga livet, inte så mycket för att de hade levt onda liv som på grund av en naturlig vresighet. När de befinner sig i sitt jordiska tillstånd tänker de ingenting. Att inte tänka betyder att tänka vagt på en massa saker samtidigt utan att ha en klar tanke om något av det. Deras glädje är att göra gott genom att tillrättavisa andra, men de själva avhåller sig inte från det som är smutsigt.

260 AC #5186 Andarna som utgör gallblåsans område är längst bak. De är sådana som i det kroppsliga livet såg med förakt på redlighet och i viss mån fromhet, ja, även sådana som har skymfat sådana saker.

261 AC #5187 En ande kom en gång till mig och frågade om jag visste var han kunde bo ett tag. Han verkade vara ärlig, och när jag sade att han kanske kunde bo här, kom de trakasserande andarna från gallblåsans område och plågade honom fruktansvärt. Det gjorde mig upprörd, och jag försökte förgäves att stoppa det. Jag märkte då att jag befann mig i gallblåsans område. De trakasserande andarna var några av dem som såg ner på integritet och fromhet.

Jag hade möjlighet att observera en typ av plåga där, som gick ut på att tvinga andar att tala snabbare än de tänkte. De trakasserande andarna åstadkom detta genom att koppla bort ett offers ord från hennes eller hans tankar och tvinga henne eller honom att hålla jämna steg med sitt eget tal, vilket orsakar smärta. Långsamma andar initieras till snabbare tankar och tal genom denna typ av plåga.

262 AC #5188 Det förekommer några i världen som gör vad de gör genom knep och lögner, med onda resultat. Jag fick se hur de är och hur de agerar genom att de använde oskyldiga som redskap för att öva sin övertalningsförmåga och hur de förledde andra att tro att de hade sagt si eller så om ett ämne som de egentligen aldrig hade sagt något om. Kort sagt, de använder onda medel för att uppnå vad de än eftersträvar. Deras medel är bedrägerier, lögner och tricks. Andar av detta slag relaterar till falska utväxter (spuria tubercula) som vanligtvis växa på lungsäcken och andra hinnor. Där dessa slår rot sprider de sin skada vitt och brett tills de slutligen får hela hinnan att falla sönder.

[2] Sådana andar straffas hårt. Deras straff skiljer sig från andras. Det består i att de virvlas runt. De virvlas runt från vänster till höger i en bana som först verkar platt men

som buktar ut allt eftersom de snurrar. Sedan verkar utbuktningen tryckas ned och bli ihålig, och då ökar hastigheten. Förvånansvärt nog speglar processen formen på utbuktningarna, eller abscesserna.

Jag observerade att när de virvlade runt försökte de dra in andra - särskilt de oskyldiga - i sina virvlar och därmed i sin undergång. Med andra ord bryr de sig inte om ifall de drar med sig alla i sin undergång så länge som de själva tycker sig gå under.

[3] Jag observerade också att de har den mest inträngande synförmågan, som om de på ögonblicket genomskådade något och sedan grep tag i det som de på det mest gynnsamma sätt kunde använda som medel. De är alltså skarpsinniga än någon annan. De kan också kallas dödsbringande varhärdar, var de än uppträder i bröstkorgen, antingen de är i brösthinnan, i hjärtsäcken eller i den av hjärta och blodkärl uppfyllda håligheten (mediastino) eller i lungorna. Jag fick veta att när dessa andar har straffats skickas de bakåt och ner i djupet, där de ligger med ansiktet och magen nedåt och har lite mänskligt liv kvar. Så de berövas sin skarpsynthet, som hade varit ett vildjurslivs skarpsynthet. Deras helvete finns på en djup plats under höger fot, lite längre fram.

263 AC #5189 Några andar kom framifrån, och innan de kom kände jag av den typ av atmosfär som det onda ger upphov till. Därför trodde jag att andarna som skulle komma var onda, men de var fiender till de onda. Detta upptäckte jag från den antagonism och fiendskap de inspirerade mot de onda. När de kom placerade de sig över mitt huvud och tilltalade mig och sade att de var människor.

"Ni är inte den sortens människor som har en kropp, så som människor i världen har", svarade jag. "Människor i världen är vana vid att kalla sig själva människor på grund av sin fysiska form. Men ni är människor ändå, eftersom en människas ande är den sanna människan." Jag kände inte av något motstånd mot denna idé, eftersom de höll med.

De fortsatte med att säga att de var människor men inbördes olika individer. Eftersom detta verkade omöjligt för mig - att ett samhälle av olika andar skulle existera i det andra livet - pratade jag med dem om det och sa att om en gemensam sak förenade dem skulle de ändå kunna bilda ett samhälle, eftersom de då alla skulle ha ett enda ändamål. De sade att de var sådana att de talar olika men tänker likadant. De illustrerade detta med exempel, som gjorde det tydligt att de alla har ett enda sätt att uppfatta saker men olika sätt att tala om dem.

[2] Därefter placerade de sig vid mitt vänstra öra och sade att de var goda andar och att detta var deras sätt att tala. Jag fick veta att de kommer flockvis och att ingen vet varifrån de kommer. Jag upplevde att sfären från de onda andarnas var oerhört fientlig mot dem, för onda andar är föremålet för deras attacker. Deras samhälle, som är ett

kringströvande samhälle, representerades av en man och en kvinna i ett rum, klädda i kläder som förvandlades till ett enkelt plagg i en himmelsblå färg.

[3] Jag uppfattade att de var relaterade till näset i hjärnan (isthmus), som ligger mellan storhjärnan och lillhjärnan och genom vilken nervfibrer passerar. Fibrerna löper ut därifrån i olika riktningar och beter sig på olika sätt i de yttre delarna, vart de än går.

Andarna relaterar också till ganglierna i kroppen. Ett ganglion har en nerv som flyter in i det och förgrenar sig i många fibrer, av vilka vissa löper i en riktning och andra i en annan. Fibrerna agerar på olika sätt när de når det yttersta i kroppen, men de sträcker sig fortfarande från en enda startpunkt. Så till synes agerar de på olika sätt i det yttersta men på ett gemensamt sätt när det gäller ändamålet. Det är ett känt faktum att en enda kraft kan variera på många sätt på utsidan, beroende på vilken form den möter där. Dessutom representeras de slutliga ändamålen av startpunkten som finns i hjärnan och varifrån nervfibrerna går ut. De tankar som följer av ändamålen motsvarar de fibrer som utgår från startpunkten. Och de handlingar som följer av tankarna motsvarar de nerver som består av dessa fibrer.